

A BORRASSÀ PASSANT PER CREIXELL

Des que, juntament amb Mn. Marc, tenim cura interinament de les parròquies de Borrassà i Ordis, després de ser-ne el rector durant 21 anys Mn. Joan, sovint, quan hi vaig o en torno, m'agrada passar pel camí de Creixell. Són molts els qui l'han descrit com un oasi de pau. I certament que ho és. Paratge deliciós amb la font de les Corculles i les aigües de l'Àlguema. Flaire de boc i aromes d'herbes. Cases del s. XVI-XIX de caire tosc i primitiu, una petita i bella plaça dedicada a Pere Moy (Rip) animador de les festes, flors i, sobre un turonet, sense pretensions, l'esglesiola que guarda l'escultura gòtica, d'alabastre policromada del s. XV: la mare de Déu de Creixell. Com se l'estimen...! No fa gaires dies que, passant per Creixell, el matrimoni Isidre-Pilar, que guarden la clau, i la vídua de Moy em parlaven de com la van salvar de la crema del 36, mentre protestaven que, aquests dies, uns incultes havien fet malbé les flors de la plaça.

Veïnat de Borrassà, però amb molta personalitat. No podia ser d'altra manera si tenim present el que significà la baronia de Creixell centrada en el seu castell del qual ja no en queden restes. Fou un dels més importants en la línia de defensa de la frontera del comtat de Besalú amb Empúries (s. XI-XII) fins al darrer terç del s. XIII que passà a ser-ne cap, el castell de Pontós. Sense oblidar altres fets que li han donat nom com Dalmau de Creixell que, segons la llegenda, va tenir un paper important a les Naves de Tolosa o el famós rellotger de Creixell.

D'un temps ençà, una junta directiva ha procurat mantenir viva la flama de la història, la tradició i la vida d'aquest petit nucli de Creixell amb el Concurs Internacional de l'Allioli i amb la festa del 4 de setembre; festa dels santuaris marians.

Presència de la mare de Déu en mig dels nostres pobles i comarques...! Sabíeu que Espanya és un dels llocs on hi ha més san-

